Incipit expositio plogi fm britonē ī abachuc ꝓphā Quattuoꝛ ꝓphete. In isto plogo q̄dā tangūtur q̄ referūtur ad ꝓphetiā. ꝛ q̄dā q̄ ptinēt ad ꝓphetā. ꝛ primo tangūtur duo q̄ referunt̄ ad ꝓphetiā. primū est ꝯuenientia quarūdā aliaruꝫ ꝓphetiaꝝ cuꝫ ista qḋ notat̄ in principio. Secundū est ꝯuenientiū expeditiōis dria qḋ notat̄ ibi. De naū ꝛc. Postmodū ꝫ tangūtur ea q̄ ptinēt ad ꝓphetā. ꝛ pꝛio tangit̄ noīs cōuenientia. ibi. Qui vel ex eo. ꝛc. Secūdo ꝓfert̄ pꝛimūt ꝯueniētie cā. ibi. Nullus eni tā audaci voci ꝛc. vbi quasi inculpat̄ ō blaspheīa cū dr̄. Vide qꝫ temeraria vox sit. Sed intra vsus finē plogi excusat̄. tertio notat̄ ꝙ spū ꝓphetico loq̄t̄ cū ꝓphetie intelligētia ibi. Necnon aīaduertēdū vbi elidit fal sam mōtani doctrinā dupl'r. pꝛio ꝑ se cū dicit. Intelligit qḋ videt. scḋo apli auctoritate. ibi. Vn̄ ꝛ aplus ꝛc. quarto oñdit̄ contra q̄s intēdit ꝓphetare ibi. Illud q̄ꝫ discere ꝛc. quinto q̄ tempore fuit ibi. Et vt scias q̄ꝫ eo ꝛc. sexto q2 intelligentia dictoꝝ ex causis est sumēda dicendi. excusat eū hiero. dū dicendi cās exponit ibi. Interiꝫ sectandū lr̄am ꝛc. Ultimo multipl'r oñdit̄ ꝙ nullus debet turbari ꝯ dñm si nō statim de tribulatione eruit. ibi. Et quō si egrotus ꝛc. Hiis visis expositiōi littere insistam⁹ ꝛ ptrāseūtes plana exponam⁹ obscura.

b Zacharias in medio. ix. a. ꝛ circa finē. xij.

c Orationib⁹ tuis. loquit̄ ad chromatiū epm ad cui⁹ instantiā ꝯmentat⁹ est librū istū. ꝛ sicut credo ꝯmētario ꝓposuit plogū istū. Vn̄ glosa in principio libri. Cōmentatur Hiero. osee. iohel ꝛ amos. abdiā ꝛ ionam pammachio. sup naum. micheā. sophoniā ꝛ aggeū paule ꝛ eustochio. sup abachuc chromotio ꝛc. Vn̄ in originali incipit sic plogus; Primū chromatii epoꝝ doctissime ꝛc. ꝛ. ij. i eodem plogo dr̄. Illud q̄ꝫ disce. q2 semel a me violēter exigis vt q̄si quosdā gradus ꝛ scalas ad altiora nitēti historiam tibi interpꝛeter. d Ad discep. iusticie. i. ad ꝯtentionē vel disputationē de iusticia neglecta. e Quare ostē. mihi ꝛc. videre. i. ꝙre me tādiu viuere ꝑmisisti vt viderem. e Iniquitatem impiorum.

f Et laborem oppꝛessoꝝ. g Nō puenit ad finē iudicii. q2 finis iudicij eū iuste iudicare. h Vides q̄ temeraria vox sit. de ista temeritate excusat eū Hiero. ī. sicut tactū est. s. in diuisiōe. ꝛ vere temeraria ē q̄rum ad

Incipit plogus in Abachuc prophetam.

Quattuoꝛ ꝓphe ī duodecī ꝓpharū volumīe ꝯtinent̄ e q̄b⁹ tres ī principio lemma. i. pōdus titulū hn̄t naū abachuc et malachias. Porro[b] zacharias ī medio ꝛ circa finem duos huiuscemodi potuit titul⁹. e q̄b⁹ vn⁹ ē. onus vbi dñi ī tra adrach ꝛ damasci requies ei⁹. alt̄ ī fine. s. on⁹ vbi dñi sr̄ isrl̄. De naū[c] orōib⁹ tuis iā lib vn⁹ edit⁹ ē. de zacharia ꝛ malachia. si vita comes fuit. differet̄. Nunc abachuc hēm⁹ ī manib⁹ q̄ vl' ex eo ꝙ amabil' deo ē vocat̄ āplexatio. vl' ꝙ ī certamē ꝛ luctā ꝛ vt ita dicā amplexū cū deo ꝯgredit̄ āplexant'. i. luctātis sortit⁹ ē nomē. Null⁹ eī tā audaci voce aus⁹ ē deū[d] ad disceptatiōnē iusticie ꝓuocare. ꝛ dicere ei Cur ī reb⁹ hūanis mūdi isti⁹ pōpa tāta rex vsq̄ ī iq̄tas Vociferabor ad te vi patiēs ꝛ n̄ saluab'?[e] Quare oñdisti m[f] iniq̄tatez[f] ꝛ laborē videre. Lacerata ē lex[g] ꝛ n̄ puenit vsq̄ ad finē iudiciū q2 ipi⁹ ꝑualet ad ū⁹ iustū iō egrediet̄ iudiciū ꝑūsum.[h] Vides q̄ temeraria vox sit[i] ꝛ q̄da mmō[k] blasphemantis creatorē suū ad iudiciū ꝓuocare. ꝛ vas fragile[l] aduīsus figulū. cur tale vel tale factū sit disputare.[m] Necnō ꝛ h̄ animaduertēdū. ꝙ assumptio vl' pōdus q̄ ḡuia iam esse dixim⁹. ꝓphete visio ē. ꝛ aduersum mōtani dogma ꝑūsum intelligit qḋ videt[n] nec vt amens loquit̄. nec more insaniētiū feminaꝝ.[o] dat sine mēte[p] sonū. Vn̄[q] ꝛ[r] apl's iubet[s] vt si ꝓphetātib⁹ aliis aliī fuerit reuelatū. taceāt q̄ prius loq̄bant̄. Et statiꝫ nō ē inq̄t dissensiōis deus ꝫ pacis.[v] Ex quo intelligit̄

suꝑficiem littere. vn̄ subdit̄ur. i Et quodāmō. i. superficialiter. k Blasphemātis. i. vituꝑant̄ vl' repheēdentis. Blasphemare tria signat q̄ habent̄ ꝑ hꝰc vsū. Blasphemo culpo vel detraho vel rephendo. l Aduersus figulū Ro. ix. Nunq̄ dicit figmētū ei q̄ se finxit q̄d me fecisti sic Hiere. xviij. Sicut lutū in manu figuli. sic vos in manu mea domus isrl̄.

m Necnō ꝛ h̄ aīaduertendū. h̄ oñdit̄. ꝙ spū ꝓphetico loquit̄ ꝑ quē sibi dictoꝝ suoꝝ rū ī intelligētia reuelatur. ꝛ h̄ ꝯ ꝯuersus dogma mōtani heretici q̄ dogmatizauit ꝓphetas nō hr̄e intelligentiā coꝝ q̄ dicerent̄ sed more insanientiū loqui Act. xvi. Insanis paule multe littere ad insaniā ꝯuertūt. Primo ḡ oñdit̄ propheta loq̄ spū ꝓphetali qḋ notat̄ in visione ꝓphetica. cum dr̄.

m Necnō ꝛc. ꝓphe visio est q̄ lex videbat ꝓphetie misteria ꝑ intellectū ad h̄ a spū sācto reuelante illumiātum. Sed q2 vo mōtanus hereticus dupliciter errabat. pꝛio dicendo ꝙ ꝓphete nō intelligebant q̄ dicebant. scḋo ꝙ q̄si amētes vba sua ꝓferebāt primū errorem elidit Hiero. dicens. Et aduersum montani dogma. ꝯuersum intelligit qḋ videt. scḋm elidit ibi.

n Nec vt amēs loq̄ nec mo. insa. femiaꝝ. i. phitonissaꝝ

o Dat sine mente. i. sine intellectu. p Sonū. vboꝝ rum q̄si non valens in loquendo cohibere spiritum suū Prouerb. xxv. g. Sicut vrbs patens ꝛ absq̄ muroꝝ ambitu. ita vir qui non potest in loquendo cohibere spiritūꝫ suum. Et istum duplicem errorem elidit ꝑ auctoritatem apostoli sumptam de. i. Coꝛ. xiiij. Continua litteraꝫ sic. Non loquit̄ vt amens aut vt femina insaniens.

q Unde scꝫ vt apparet ꝓphetas ꝛ doctores nō ita loq̄

r Et id est etiam.

s Apostolus iubet. i. Coꝛ. xiiij.

t Ut si ꝓphetantib⁹ aliis aliī fue. reuelatum tace. qui prius loquebantur. per hoc ꝙ dicit reuelatum fuerit elidit primum errorem scilicet ꝙ prophete non intelligerēt que dicebant. Prophetia enim est rerum latentium preteritarum vel presentium vel futurarum diuina inspiratione manifestatio. Secundum autem scili et ꝙ ꝓphete loquerentur vt amentes cohibere spiritum non valētes cōsequenter elidit arguens ex his verbis apostoli et dis

v Ex quo intelligitur. per hoc scilicet ꝙ sm (cens;

verbū apl'i qui loquebaꝛ̄ tacent ⁊ alios loqui ꝑmittunt.
a Cū q̄s ex voluntate reticet. nō inuit' aut coactus.
b Et alijs locū dat ad loquēdū. intelligiꝛ̄ īuqꝫ hm̄oī.
c Poſſe ⁊ loq̄ ⁊ tacere cū velit. vñ. i. Coꝛ. xiiij. Sp̄ſ ꝓ
phetaꝝ ꝓphetis ſubiecti ſunt. gloſa. Sp̄ūſſanctus q̄ vn'
eſt ſ3 pl'aliter dr̄ pro
pter m'ltos ꝓphās q̄s
replet vel ꝓpter plu
ra dona ei' ſubdit' ē
ꝓphetis. vt q̄ñ volūt
loq̄ poſſint ⁊ nō cogit
eos ſic phitonic' cla
mare aliq vel ſubtice
re. de hūt aūt ſpiritū
phitonicū diciꝛ̄ hic.
d Cum aūt in extaſi
id ē inuit' loquiꝛ̄ ſup
ple coact' clamare a
phitonico ſpū ipſuꝫ
e Nec tacere agitāte.
re nec loq̄ in ſua ptā
te hꝫ. Hꝫ ꝯ. i. Regum
xxviij. dr̄. Eſt m'lr hñs
phitonē in endoꝛ et
tñ ⁊ loq̄ ⁊ tacere pote
rat cū volebat. Reſpō
deo q̄ñ phitonic' ſpi
ritus venit aduiraꝛ̄'
vt aliq̄d reuelet tunc
nō auferꝛ ptātē loq̄n
di vel tacēdi. ſicut pꝫ
de mliere pdicta. Se
cus ē de obſeſſis ad ī
ſaniam deductis d' q̄
bus loquiꝛ̄ h'. Nō ēt
diuerſitatis ē. q2 ad
iuratib' ꝑcit vt ſepi'
innoceꝛ̄ quos aūt ob
ſidet. q̄ſi ptātē ſuper
eos hñs opprimit c̄trū ꝑmittiꝛ̄. Extaſis ſicut ait papias
diciꝛ̄ exceſſus mētis q̄ fit ex pauore mētis. ⁊ accipiꝛ̄ hic
in malo. ſicut ⁊ in. v. libro eccleſiaſtice hiſtoꝛie vbi dici
tur. Aiunt montanū quēdā noīe q̄ nup ad fidē xp̄i vene
rat. ſubrogato aſie ꝓcōſule auiditate nimia primat' ac
cenſum ꝯtrijs ſpiritib' in ſemetipo locū dediſſe. ac repē
te in q̄dā mentis exceſſu effectū. ⁊ velut ſpū actū ꝓloqui
cepiſſe noua quedā ⁊ diuerſa ab his q̄ ex ſucceſſiōe ma
ioꝝ eccleſie tradita fuerant. In bono aūt dr̄ extaſis. cum
mens nō a pauore alienaꝛ̄. ſ3 inſpiratiōe reuelatōis aſſu
mitur. f Illud q̄ꝫ diſce. Hic oñdiꝛ̄ ꝯ q̄s ꝓphetare in
tendit. Et ad euidentiā hu'ptis notandū q̄ ſicut ꝓpha
naum vaticiniū habuit ꝯ niniuē ⁊ aſſirios q̄ decē trib'
q̄ vocanꝛ̄ iſrl' vaſtauerūt ⁊ captiuauerūt ⁊ h' in ꝯſolatiōe
ꝓpl'i captiuati. ita abachuc hꝫ vaticiniū ꝯ nabu. ⁊ baby
lonē a quib' terra iuda vaſtata eſt ⁊ irl'm ⁊ templū ē ſub
uerſum. ⁊ hoc in ꝯſolationē ꝓpl'i vaſtati ⁊ captiuati. ſ. du
arū tribuū ꝓphetat itaqꝫ ꝯ nabu. ⁊ chaldeos ſiue babylo
nios q̄ duas trib' captiuauerāt dicit igiꝛ̄ Illō q̄ꝫ diſce ⁊c̄.
g Ad altioꝛa nitenti. i. tendēti ⁊ aſcendēti ad ſenſum
tropologicū. h Hiſtoꝛiā tibi interptet. i. exponā c̄tra
tum ad ſenſum lr̄alem. i Qui vaſtauerūt. x. trib'. iiij
Reg. xvij. k A q̄b' iudas ⁊ irl'm ⁊c̄. iiij. Reg. xxiiij. et
xxv. l Et vt ſcias ⁊c̄. Hic oñdiꝛ̄ q̄ tpe ꝓpha fuit. ſ. tpe
captiuitatis duaꝝ tribuū qđ ex hiſtoꝛia Dan. xiiij. pbaꝛ̄.
vbi narraꝛ̄ abachuc ꝓpha miſſus fuiſſe cū cibo ad danie
lem in lacū leonū q̄ erat in babylone. angelo euꝫ depoꝛ

[a] cū q̄s ex volūtate reticet [b] ⁊ alijs locū dat ad loquen
dū [c] poſſe ⁊ loq̄ ⁊ tacere cuꝫ
velit. [d] Qui aūt ī extaſi. i. iui
tus loq̄ꝛ̄, nec tacere [e] nec lo
q̄ in ſua ptāte hꝫ. [f] Illō q̄ꝫ
diſce. q2 ſel' a me violenꝛ̄ ex
igis vt q̄ſi q̄ſdā gdus ⁊ ſca
las [g] ad altioꝛa nitēti [h] hiſto
riā tibi iterptet ꝓpheciā eē
circa babylonē ⁊ nabuc. re
gē chaldeoꝝ. vt quō prioꝛ
ꝓpha naū quē abacuc ſeq̄ꝛ̄
vaticiniū hūit ꝯ niniuē et
aſſirios [i] q̄ vaſtauerūt decē
trib' q̄ vocanꝛ̄ iſrl'. ita aba
chuc ꝓpheciā hēat adūſuſ
babylonē ⁊ nabu. [k] a q̄b' iu
das ⁊ irl'm tēpluqꝫ ſubūſa
ſunt. [l] Et vt ſcias eo tpe fu
iſſe abachuc. q̄ iā due trib'
q̄ vocabāꝛ̄ iuda ducte erāt
in captiuitate. daniel doce
re te poterit ad quē in lacū
leonū abachuc cū prandio
mittiꝛ̄ [m] quāqꝫ apd hebreoſ
hec ipā nō legaꝛ̄ hiſtoria. [n]
Igiꝛ̄ [o] ſiue q̄s recipit ſcri
pturā illā [p] ſiue nō recipit.
vtrūqꝫ pnobē [q] aut ei ſcepit
[r] ⁊ iā p' factā rē liber [s] aba
chuc texiꝛ̄. [t] aut ſi ñ recipit
q̄ſi ꝓpha ſcribit q̄ ventura
ꝯgſcit. [u] Interī ſ3 lr̄aꝫ [x] cau
ſaꝛ̄ adūl' deū ꝓpha cur na
buc. tēplū dī vaſtet ⁊ iudā
cur irl'm quōdā vrbs dñi d'
ſtruaꝛ̄. q̄re clamet ꝓpl's ⁊ ñ
audiaꝛ̄ vociferēꝛ̄ ad dñꝫ op
pſſ' a chaldeis ⁊ nō ſaluēꝛ̄
q̄re ēt ipē ꝓpha vl' ꝓpl's ex
cuius pſona loquiꝛ̄. ad hoc
vixerit, ⁊ huculqꝫ pductus
ſit. vt iniquitatē hoſtium ⁊
ſuū laboꝛꝫ viderit cum iu
iuſticia preualeat adūſum
ſe. Et hec dicit pre mentis
anguſtia. [y] neſciens aurum

ante qui vtiqꝫ daniel de his qui in nabu. captiuati erāt
fuit. vt3 in principio danielis. m Quāqꝫ ⁊c̄. nō legaꝛ̄
ſcꝫ hiſtoria ſcꝫ de miſſiōe abachuc ad danielē. ſ3 de theo
dotionis editione trāſlata ē. ſic dicit Hiero. Dan. xiij. g.
n Igiꝛ̄ ſiue q̄s recipit ⁊c̄. q2 q̄dā recipiūt dictā hiſto
riam ⁊ quidā nō. oñ
dit q̄ nihilominꝰ ve
rū dixit ſiue recipiat
ſiue nō recipiat. et q̄
vtro qꝫ dato hꝫ ſuū ꝓ
poſitū. vñ dicit. Igiꝛ̄
q2 quidā dictā hiſtoꝛi
am caluniant a qbuſ
dam recipitur.
n Igiꝛ̄. i. ꝓpter hoc
volo oñdere q̄.
o Siue q̄s recipit
ſcri. illā de miſſione a
bachuc. Dan. xiiij.
p Siue nō reci. vtrā
qꝫ ꝓ no. eſt q̄ dixim'
ſupra abachuc ꝓphe
taſſe aduerſus baby
lonē ⁊ nabu. q̄ capti
uauerāt duas trib'.
q Aut eīn recipit ⁊
tūc planū eſt. q2.
r Et iam poſt factā
rem. i. poſt captiuita
tem duoꝝ tribuum.
s Liber abachuc te
xitur. cōtra captiuan
tes. ſ. cōtra babylo. et
nabuchodonoſoꝛ.
t Aut ſi nō recipit.
⁊ tūc ſcribit ꝓphetico
ſpū q̄ ventura cogno
uit. ſ. captiuitatē dua
rum tribuū p babylo
nios ⁊ ipos babylonios poſtea deſtruēdo Iſa. xxiij. Ve
qui pdaris nonne ⁊ ipē pdaberis. Q2 aūt omnia iſta p
uidens plane ſcribit in hiſtoꝛijs vbi dr̄ Porro abachuc
fuit de tribu ſymeon. Hic puidit captiuitatem irl'm ven
turam. ⁊ animaduertentib' chaldeis fugit in oſtrate. nā
⁊ erat incola in terra iſrl' deſcendentib' vero iude reliqſ
in egyptum quaſi pegrinabatur in terram ſuam. ⁊ ſcri
pſit in principio opis ſui cauſas aduerſus deum cur im
pius vaſtaret populum dei ⁊ ſanctuariū eius. cur ipſe
clamaret ⁊ non exaudiretur. ſed in conſolationem ape
ruit ei dominus calamitates circūſtantium nationū fu
turas p nabu. longe maioꝛes. ⁊ tandem ipm̄ nabu. peri
turum ⁊ ideo a murmure conuerſus eſt ad preces.
v Interim ſm̄ litteram ⁊c̄ q2 ſupra eodem ꝓlogo vide
batur propheta quaſi de blaſphemia inculpari vbi dici
tur. Vides q̄ temeraria vox ſit ⁊c̄. hic ſubdiꝛ̄ ipſius excu
ſatio ⁊ tangūtur hic tria. Primo eīn ponūtur vba ꝓphe
te quib' dicitur turbari aduerſus dñm vñ de culpabilis
videbatur. ſcdo tangiꝛ̄ locutionis cauſa vel rō. vñ excuſa
bilis iudicatur ibi. Et hoc dicit p mentis vel pre mente
anguſtia ⁊c̄. tertio dicitꝛ̄ q̄ generaliter ex pſona humane
impacientie loquebatur ibi. Sed ⁊ hoc generaliter acci
pe ⁊c̄. Dicit ergo. v Interim. id eſt inter alia q̄ dicū
tur in prologo iſto. x Cauſatur aduerſus deum pro
pheta cur nabuc. iiij. Reguꝫ. xxv. y Neſciens aurum
ergo nō fuit ꝓpheta. Reſpōdeo ipē bene ſciebat ſed hoc
dicit in pſona populi. z In igne pbari. Eccleſia. ij.

In igne ꝓbať aurū ⁊ argentū. hoīes vo receptibiles ī camino humiliatiōis Job. xxviij. Auro locꝰ ē in quo ꝯflatur.
a Et tres pueros. Dan. iij. b Inueſtigabilia Ro. xi. O altitudo ⁊c. c Quia nō ita videt deus. i. Reg. xvi. Nō iuxta intuitū hoīs ego iudico. hō eñ videt ea q̄ paręt ꝯſis aūt intueť cor.
d Et quō ſi egrotās ꝫ oñdit ꝙ ꝓpħa non debebat turbari aduerſus dñm ſi nō audiebat clamores oppſſoꝝ q̄ nō erāt exaudiendi qđ ꝑrio oñdit ꝑ ſiſitudinē ſumptā a prudēti medico. ſecundo ꝫ ꝯfirmat per auctoritatē ibi. Qđ intelligēs. ita ſatꝫ patꝫ.
e Sciēs clementie ſue podera ſm ꝙ ordinat in finem.
f Atqꝫ mēſuras. ſꝫ ꝙ mō debito ordinar.
g Scđm id ꝙ minaꝫ ꝯſecutꝰ ē. a. Thi. i. ſ. iō miam ꝯſecutus ſum. vt in me p̄mū oñderet xp̄s ieſus oēm pacientiā ad informatiōnē eoꝝ q̄ credituri ſūt illi in vitam eternam
h Sed nō deficimꝰ ij. Cor. iiij. f.
i Et bñdicit deū oī tpe. ij. Cor. i. a. Bñdictus deus ⁊c. pš. bñdicat dñm ī oī tempe Thob. iiij. Omni tpe benedic deum.
k Qui pſeuerauerit Math. x. d.
l Et glaťin laboꝛe ⁊ doloꝛe. ij. Cor. xij. Libenter glaboꝛ ī infirmitatibꝫ meis.
m Et cū hiere. dicit Hiere. xx. vbi nos habemꝰ. Iā olīꝫ loqꝛ vociferans. iniq̄tatem ⁊ vaſtitates clamito dicit gloſa Hiero. q̄ ſic incipit. lxx. qꝛ amaro vbo mō ridebo ꝑuaricationē ⁊ miſeriam inuocabo.
n Et quō alius. ſ. puſillanimis ⁊ carnalis.
o Inuocat deum. vt a pñtibꝫ tribulatiōibꝫ eū eruat et imminentes repellat. p Sic ſanctus vir ⁊ bellatoꝛ inuictus. ſicut hieremias ⁊ paulus q̄ dicebat ad Ro. viij g. Quis non ſepabit a caritate xp̄i. tribulatio an anguſtia ⁊c. q Ad exercendū ſe. q̄tū ad ſuſtinentiam.
r Et ꝓbandum. q̄tum ad conſtantiam.
s Tribulationē ⁊ miſeriā inuenire deſiderat. Job. vi. Hec ſit mihi conſolatio vt affligens me doloꝛe non pcat pš. Ego in flagella paratus ſum ⁊c.

Explicit qualiſcunqꝫ expoſitio iſtius prologi.

ī igne ꝯflariᵃ ⁊ tres pueroſ de camīo ignis purioreſ exiſſe q̄ꝫ intrauerāt. ſꝫ ⁊ hꝫ gñaliter accipe poſſumꝰ ꝙ ex pſona hūane īpaciētie loqť. vt ī q̄rulā vocē ⁊ plenā doloris erūpat dicēs. Quare reſpicīꝫ ꝯtēptores et taces ꝯculcātē ipio iuſtioreꝫ ſe. Hec āt loqť. neſciēs iudicia dei ᵇīueſtigabilia. ⁊ ꝓfundū diuitiaꝝ ſapie ⁊ ſcientie eiꝰᶜ ꝙ ñ ita videat. videlicet hō vt ds. Hō tm̄ ꝑſentia reſpicit. deꝰ futura ⁊ etna ꝯſpicit.ᵈ Et quō ſi egrotās ⁊ eſtuans febribꝫ aquā frigidā poſtulet et dicat ad medicū vim patioꝛ crucioꝛ. vroꝛ. exanimoꝛ. vſqꝫ q̄ medice clamabo ⁊ exaudies. ⁊ rūdeat ei ſapiētiſſimꝰ ac clemētiſſimꝰ medicus. ſcio q̄ tpe dare debeā qđ poſtulas. non miſereoꝛ mō qꝛ mīa iſta crudelitaſ ē ⁊ volūtas tua ꝯtra te petit Ita ⁊ ds nr̄ ſciēsᵉ clemētie ſue pōderaᶠ atqꝫ mēſuras ī terdū ñ exaudit clamāteꝫ. vt eū ꝓbet ⁊ magiſ ꝓuocet eū ad rogādū. ⁊ q̄ſi igne excoctū iuſtiorē ⁊ puriorē faciat. Qđ intelligēs aplus ᵍſcđm id ꝙ minaꝫ ꝯſecutꝰ ē a dño aitʰ ſꝫ nō deficimꝰ. ⁱ ⁊ bñdicit dñm in oī tpe. Et ſcit ꝙ q̄ᵏ pſeuerauit vſqꝫ in finē hic ſaluꝰ erit. ˡ ⁊ gloziatur in laboꝛe ⁊ doloꝛeᵐ Et cū hieremia dicit. Tribulationē ⁊ miſeriā īuocaboⁿ vt quō aliꝰᵒ īuocat deū. ſicᵖ ſanctus vir ⁊ bellatoꝛ inuictus ᑫad exercēdū ſeʳ ⁊ ꝓbādum tribulationē ⁊ miſeriā īuenire deſiderat. Explicit ꝓlogus. ſequiť argumētū.

Abacuc luctatoꝛ foꝛtis ⁊ rigidꝰ ſtat ſup cuſtodiā ſuā. ⁊ figit gradū ſup munitionē vt xp̄ꝫ ī cruce ꝯtēpleť ⁊ dicat. operuit celos gl̄a eiꝰ. ⁊ laudīꝫ eꝰ plēa ē tra. Splēdoꝛ eiꝰ vt lux erit cornua ī manibꝫ eꝰ ibi abſcōdita ē foꝛtitudo eꝰ. Explicit argumētū. Incipit abachuc ꝓpħa. I.

Onusᵃ ᵇqđ vidit abachuc ꝓpheta ᶜ Vſqꝫ q̄ dñe clamabo. ⁊ non exaudies.ᵈ Vociferaboꝛ ad te vim patiēs ᵉ⁊ non ſaluabis.ᶠ Quare

Poſtilla Nicolai de lyra ſup ꝓphetam Abachuc incipit.

Capitulum. I.

O Onus qđ vidit abachuc. Hic incipit ipſius abachuc ꝓphetia. ⁊ diuidiť in duas ptes ſcꝫ in ꝓhemiū ⁊ tractatū. qui incipit ibi. Vſqꝫ quo In ꝓhemio primo tangitur breuiter materia huius ꝓphie cū dicit a Onus. i. ꝓphetia de malo pene venturo ſup regnū babylonie. Sicut eñ naum ꝓphauit ꝯ̄ aſſirios q̄ captiuauerāt regnū. x. tribuū. iiij. Reg. xvij. ſic iſte ꝓphetizauit ꝯ̄ babylonios q̄ captiuauerūt regnū duaꝝ. iiij. Reg. vlti. ⁊ hꝫ erat ad ꝯſolationē eaꝝ qꝛ deſtructo ꝑ cyrū ⁊ darium babylōico regno due tribꝫ fuerūt de captiuitate liberate. i. Eſdre. i. ſcđo notificatur auctoꝛ ex nomine cū dr̄. Abachuc. et ex officio. cum dicitur.

b Qđ vidit ſcꝫ prophetice. De tpe vero huiꝰ ꝓphetie dicit Hiero. in ꝓlogo ⁊ expoſitores noſtri cōiter ꝙ abachuc ꝓphetauit deſtructionē babylonie poſt deſtructioneꝫ tēpli ⁊ altaris irlm̄ per chaldeos.

c Vſqꝫ quo. Hic incipit tractatꝰ Et diuidiť in duas ptes. qꝛ primo poniť ꝓphete denūciatio. ſcđo eiuſdē oro. ca. iij. Circa primū ꝓpheta admirans pſperitatem nabuchođ. temporalem. cum ipſe eſſet idolatra peſſimus ⁊ eiꝰ populus. circa hoc primo monet dñi oq̄oēm. ſcđo audit eiꝰ reſponſionem. c. ſe. Prima in duas. qꝛ primo poniť ipiꝰ nabuch. pſperatio. ſcđo huius pſperitatꝫ abuſio ibi. hec eſt foꝛtitudo. Prima in duas. quia primo querit ꝓpheta de pſperitate nabuch. contra iudeos. ſcđo contra populos alios ibi. Aſpicite. Circa primum dicit propheta non ſolum in pſona ſua. ſed alioꝛum iuſtoꝛum ſui populi dicens. c Vſqꝫ quo domine clamabo in orōne contra nabuc. tēpli ⁊ ciuitatis deſtructorem ⁊ pp̄li in captiuitate detentorem. d Vociferaboꝛ ad te vim patiens id eſt anguſtiam de oppreſſione populi mei. e Et nō ſaluabis. q. d. multum tardas ſaluare nos. f Quare